

Jongeren bazuin

Wie in Hem gelooft, wordt een held!

Een held zijn, nee, dat hoeft voor mij niet, tenminste niet van mensen die tegen je opkijken en die dingen zeggen als: ken je haar, die bn-er?

Zij kan volgens mij alles, ze is creatief, heeft een hoge opleiding gehad en zo veel dat ze alles bezit en dat lukt wat ze doet en wil. Dit aanzien hadden de Farizeeërs en Schriftgeleerden ook, zij voelden zich zelf ook heel belangrijk. Zij waren ook bang om hun roem en eer te verliezen, doordat Jezus hen terechtwees over de onrechtvaardige wetten die zij de mensen oplegden. Jezus sprak de oude verbondswetten niet tegen maar leerde de mensen een opmerkelijke liefde en genade kennen door Zijn gezaghebbend optreden; zie Mattheus 7 vers 28-29.

We weten dat het de hooggeleerden niet beviel wat zij hoorden en wat Jezus vertelde op een begrijpelijke manier (vaak in gelijkenissen) en probeerden ook steeds Hem te verleiden

of tegen te spreken. De ergenissen liepen zo op dat zij samen kwamen en vergaderden over hoe zij Jezus konden arresteren en de doodstraf konden geven.

Van dien dag dan af beraadslaagden zij te zamen, dat zij Hem doden zouden. Joh. 11:53

Onze Heer deed vele tekenen en wonderen lezen wij in de Bijbel en dat is nog steeds zo maar zien wij ze nog wel, wat zijn tekenen en wonderen of de gaven?

Hier wil ik graag een volgende keer eens dieper op ingaan, zoek met mij mee, over de gaven van de Heilige Geest of ken jij een wonder dat je wilt delen misschien! en stuur dit dan in een bericht naar de redactie@jongerenbazuin.nl. Ik hoop dat wij wat van jou ingestuurd krijgen!

Vele mensen zagen Jezus als hun Held, hun Redder, hun Verlosser en dat is Hij ook, Hij redt ons nog altijd en verlost heeft hij ons van de dood. Er waren in de tijd dat Jezus

Inhoud van deze Jongerenbazuin

Wie in Hem gelooft, wordt pag. 1 een held!	
Doen in Juda	pag. 2
Spreekwoorden 20: 27	pag. 2
Liefde, echte liefde en on- voorwaardelijke liefde	pag. 3
"Waak en wees voorbereid"	pag. 4
Deze tijd – Wat verdruk- king mogelijk maakt	pag. 6
"Neem het kruis op, en - volg Mij"	pag. 7
Paaslied	pag. 8

Lentenummer met na-
druk op de liefde!

2016

De Jongerenbazuin is een uitgave van de Hersteld Apostolische Zendingkerk in Nederland: www.hazkederland.org.

Dit blad komt 4 keer per jaar uit, in een oplage van 250 stuks, verspreid over de leden van de Hersteld Apostolische Zendingkerk en belangstellenden. Wilt u dit blad opgestuurd krijgen? Mail dan met redactie@jongerenbazuin.nl. Ga naar www.jongerenbazuin.nl om dit blad digitaal te bekijken.

Doen in Juda

Hiernaast een geheugensteuntje: wat is er dit jaar te doen in de stam Juda?

april

24
Oudere jongeren-
dag in de ge-
meente Amersfoort

mei

21
Ontmoetingsdag
in Utrecht

mei

29
Jongerenmiddag
in de gemeente
Amsterdam

juni

24-26
Jongerenweekend
in de gemeente
Amersfoort

zijn dood verkondigde vrienden die hem begrepen, maar ook velen begrepen hem niet; zelfs de discipelen verstonden Hem niet altijd.

Een geschiedenis vlak voor Jezus dood. Toen Hij met zijn discipelen in Perea was, hoorde Jezus dat Lazarus, een vriend in Betanië, erg ziek was, hij lag op sterven, maar Jezus ging daar nog niet naar toe omdat hij wist dat Lazarus zou sterven en Hij een wonder zou verrichten. Hij bleef nog bewust twee dagen in het land Perea dat aan de andere zijde van de Jordaan lag.

In vers 11 van Johannes 11 staat: 'Dit sprak Hij; en daarna zeide Hij tot hen: Lazarus, onze vriend, slaapt; maar Ik ga heen, om hem uit den slaap op te wekken.'

en vers 12

'Zijn discipelen dan zeiden: Heere, indien hij slaapt, zo zal hij gezond worden.'

De discipelen begrepen Jezus niet meteen. waarop Hij vervolgens zei; in vers 13-14 'Doch Jezus had gesproken van zijn dood; maar zij meenden, dat Hij sprak van de rust des slaaps. Toen zeide dan Jezus tot hen vrijuit: Lazarus is gestorven.'

Vers 15 is wel indrukwekkend wat Jezus zegt: 'En Ik ben blijde om uwentwil, dat Ik daar niet geweest

ben, opdat gij geloven moogt; doch laat ons tot hem gaan.'

Zij kwamen in Betanië waar Lazarus al vier dagen in het graf lag, dus zijn lichaam was al aan het ontbinden. Marta begreep Jezus toen Hij zei: 'Uw broer zal wederopstaan', alleen verstond zij het met de betekenis van de opstanding bij het laatste oordeel. Jezus zei tot haar 'Ik ben de opstanding en het leven; wie in Mij gelooft, zal leven, ook al is hij gestorven, en een ieder, die leeft en in Mij gelooft, zal in eeuwigheid niet sterven.' Jezus bad tot Zijn Vader en dankte Hem en sprak vanwege de mensen die rondom Hem stonden dat Hij dit teken aan hen wilde verrichten zodat 'zij zouden geloven, dat U mij gezonden heeft.'

Lazarus stond op uit de doden, een wonder voor iedereen die daar des-

tijds bij was en wat een blijdschap moet er geweest zijn.

Wie in Hem gelooft, ontvangt genade en liefde.

In het geloof wil ik graag een held zijn voor Jezus die mij verlost heeft van de dood.

Geloofshelden: Hebreeën 11 is een mooi omschreven stuk van helden en ook wel getuigenissen van hen die op God vertrouwden, een groot geloof bezaten, en soms veel moesten doorstaan voordat zij de zegen kregen. **WIE IN HEM GELOOFT, WORDT EEN HELD!**

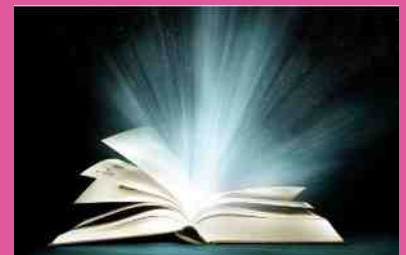
Gezegend Pasen
A.Doppenberg

Spreuken 20: 27

"De ziel des mensen is een lamp des Heeren, doorzoekende al de binnenkameren des buiks."

De Heere heeft ons het vermogen gegeven om onszelf te onderzoeken, wat er in ons hart leeft, welke gedachten wel en niet goed zijn, maar ook om bewuste keuzes te maken.

In Psalm 16: 7 zegt David: "Ik zal

den Heere loven, Die mij raad heeft gegeven; zelfs bij nacht onderwijzen mij mijn nieren." David neemt de raad van de Heer aan omdat hij zijn leven aan God toewijdt.

Zo kan de Heilige Geest David leiden omdat hij vol is van liefde voor God en Zijn Woord (de Bijbel). - Gods Woord is een lamp voor onze voeten en een licht op ons pad. Dat staat in Psalm 119 vers 105. Zeker als kinderen van God mogen wij vol van liefde voor God worden. Onder andere door het ter hand nemen van het Woord van God: als we dat lezen groeit onze liefde voor Hem, ontdekken we of we op het goede/rechte pad wandelen en heeft dat een zuiverende uitwerking.

Waar zijn wij vol van? Van het verlangen naar het eeuwige dat God ons biedt, of van wat voorbij gaat, de wereld?

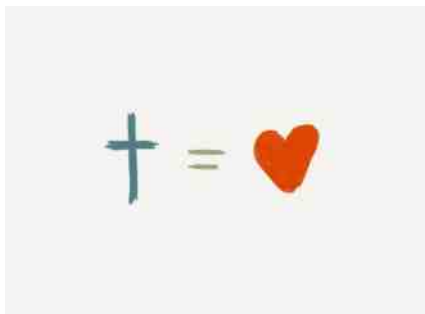
Strijdt dan alzo de goede strijd met het Woord van God.

Emile Doppenberg

Liefde, echte liefde en onvoorwaardelijke liefde

In de Jongerenbazuin van eind 2015 konden wij een stukje lezen over liefde. Geschreven door zuster Mirjam Keijsper. Een onderwerp waar volgens mij zo veel meer over te vertellen valt.

Graag wil ik ook iets schrijven over liefde. In onze dagelijkse bezigheden horen we veel over liefde. Op de radio horen wij het ene na het andere liedje over liefde en op TV worden veel programma's over liefde gemaakt. Zelfs mijn dochter van 6 jaar luistert vaak naar liedjes van K3 die over liefde gaan. In de kerk is liefde een onderwerp waar veel over gesproken wordt. Zijn wij allen niet op zoek naar liefde? In een televisieprogramma van vorig jaar, dat werd uitgezonden voor het Pinksterweekend van 2015, kan ik mij nog goed herinneren dat het onderwerp 'liefde' was. Aan alle gasten was voor de uitzending gevraagd om na te denken wanneer liefde in hun leven de baas was. Verschillende aanwezige bekende Nederlanders, bekend van televisie, gaven hun antwoorden zoals: lekker eten, knuffelende dieren en een dansende man. Eén van de gasten gaf als heel specifiek antwoord: "Liefde is pas echt de baas als het pijn doet!" Dit antwoord zette mij aan het denken. Als het pijn doet? In Joh. 3:16 lezen wij:

"Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe." Hier kunnen we

ook spreken van pijn lijden uit liefde. Maar wat leert de Bijbel ons nog meer over liefde? Lezen wij hier niet dat liefde 'de genade Gods' is? De liefde is uit

God, want God is liefde (1 Joh. 4:7). God is de Liefdesbron waar wij mensen onze liefde naar elkaar uit putten. Hieruit kunnen wij opmaken dat wij wel liefde kunnen geven maar niet kunnen maken. Dit is Gods werk en geen mensenwerk. Maar hoe werkt dit dan? Mensen kennen veel soorten liefde, zoals naastenliefde, broederlijke en zusterlijke liefde, verkiezende liefde, liefde tot God enz. maar ik wil het hier hebben over: liefde, echte liefde en onvoorwaardelijke liefde.

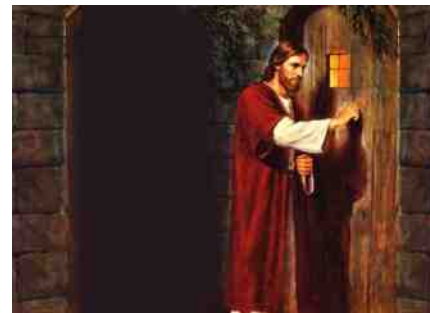
Liefde is elkanders gebreken leren kennen, dit zie je terug in vriendschappen, we weten van elkaar waar we goed in zijn en waar we niet goed in zijn. Echte liefde is echter niet alleen elkaars gebreken kennen, maar ook datgene voor een ander doen waar hij of zij niet goed in is. Hierdoor kunnen we samen iets opbouwen. Dit is bijvoorbeeld ook een onderdeel in een huwelijk.

Onvoorwaardelijke liefde is een liefde die alles voor de ander wil doen wat hij of zij nodig heeft. Dit is de liefde van God voor ons. Deze liefde, maar natuurlijk onvolmaakt, zien wij bv. bij een moeder en haar kind. De moeder doet alles voor het kind wat het ook maar nodig heeft. Maar hoe kan het dat een moeder zo'n liefde kan geven? En hoe kan het dat wij mensen niet iedereen om ons heen onvoorwaardelijke liefde kunnen geven? Volgens mij heeft het te maken met ons hart. Een

moeder zet de deuren van haar hart wagenwijd open voor de liefde. Dat doet ze omdat ze het kind in haar heeft voelen groeien en daarna uit haar geboren heeft zien worden. Ze ziet haar kind als haar eigen vlees en bloed, zij voelt zich verbonden met het kind. Hierdoor wil zij haar kind het beste geven.

Wij mensen willen echter zelf bepalen hoeveel liefde wij willen voelen voor de mensen om ons heen, met andere woorden, hoeveel van de liefde die God ons geeft wij aan de mensen om ons heen willen meegeven.

In een profetie heb ik de Heer horen spreken over 'de deur van ons hart'. Hij vraagt ons om die deur voor Hem open te doen, want Hij klopt aan de deur van ons hart. Maar hoe openen wij de deuren van ons hart voor de Heer? Is dat niet zoals een moeder 'de deur van haar hart' opent voor haar kinderen? Als wij de deur van ons hart willen openen voor de Heer, moeten wij dan niet het offer dat Jezus op het kruis voor ons als liefde bracht helemaal aannemen? Ons geheel en al verbon-

den voelen met Zijn werk toen en nu, in ons en in Zijn Kerk? Zoeken in ons leven waar het aan ontbreekt! En dan in biddend opzien hierom vragen. Zoals een moeder naar een kind kijkt, om te geven wat het kind nodig heeft, zal God ons geven waar wij Hem hierin om vragen. En dit dan zelfs vragen als het pijn kan doen. Ja, dan is ook in ons leven de liefde de baas! Sam Schreurs

Een (fictief?) verhaal over Zijn wederkomst....."Waak en wees voorbereid".

Enige tijd geleden bereikte dit verhaal de redactie van de Jongerenbazuin. Het is een vertaald en deels aangepast verhaal naar een traktaat, uitgegeven door The American Tract Society (datum hiervan is onbekend).

Het probeert een beeld te geven van de gebeurtenissen bij de opname van de gemeente. Uur, dag en jaar van Zijn komst zijn niet bekend. De Heer waarschuwt ons allen waakzaam te blijven "want in welke ure gij het niet meent, zal de Zoon des mensen komen." (Lukas 12 vers 40)

De voorgestelde wederkomst in dit verhaal is slechts als een mogelijkheid in het verhaal verwerkt.

Jan is net opgestaan en begint de dag met een kopje koffie en het lezen van de krant. Jan zit met zijn vrouw Betsie en zijn vierjarige zoontje Wimmie aan de ontbijt tafel. Betsie is met Wimmie

bezig en ze leest uit een dagboekje. Na iedere maaltijd leest ze uit dit specifieke dagboekje. Jan heeft hier maar weinig aandacht voor, terwijl hij best weet dat Betsie hoopt dat Jan ook eens naar haar verhalen wil luisteren. Jan zucht en slaat nog een bladzijde om en blijft gewoon de krant verder lezen. Toch heeft Jan niet helemaal zijn aandacht erbij, hem bekruipt een gevoel van schuld. Hij kan toch wel wat meer liefde voor zijn gezin tonen? En terwijl hij gedachteloos verder leest, luistert hij naar de stem van Betsie: "Waar is de belofte Zijner toekomst? Omdat gij het woord Mijner lijdzaamheid bewaard hebt, zo zal Ik ook u bewaren uit de ure der verzoeking, die over de gehele wereld komen zal, om te verzoeken, die op de aarde wonen.

Zie, Ik kom haastelijk; houd dat gij hebt, opdat niemand uw kroon neme. Want de Heere Zelf zal met een geroep, met de stem des archangels, en met de bazuin Gods nederdalen van den hemel; en die in Christus gestorven

zijn, zullen eerst opstaan; Daarna wij, die levend overgebleven zijn, zullen te zamen met hen opgenomen worden in de wolken, den Heere tegemoet, in de lucht; en alzo zullen wij altijd met den Heere wezen. Ik zeg u: In dien nacht zullen twee op een bed zijn; de een zal aangenomen, en de ander zal verlaten worden..... (2 Petrus 3 vers 4; Openbaring 3 vers 10 en 11; 1 Thessalonicensen 4 vers 16 en 17 en Lukas 17 vers 34;).

Jan vouwt de krant, schraapt luidruchtig zijn keel en staat op het punt van vertrekken. Betsie komt naar hem toe om hem gedag te zeggen en vraagt: "Kom je op tijd naar huis? Morgen heb ik een belangrijke dag van de kerk en daarvoor heb ik nog wat voor- en toebereiding nodig. Wil jij dan vanavond voor Wimmie zorgen?". Jan reageert hierop: "Je weet, dat er vanmiddag op kantoor een diner wordt aangeboden aan onze belangrijkste klanten, ik zal thuis komen zodra dat mogelijk is". Jan heeft vandaag op kantoor een belangrijke dag georganiseerd voor zijn belangrijkste klanten. Hij wil enkele vaktechnische lezingen verzorgen en daarna afsluiten met een borrel en een chique diner. Jan hoopt hiermee de klanten meer aan zich te binden en daarmee een hogere omzet te realiseren. Daarnaast zullen de uitgenodigde klanten Jan meer status geven. Jan gelooft dat hij veel geld moet verdienen om te kunnen leven in luxe en omdat het hem meer maakt dan iemand zonder (veel) geld. Jan vertrekt naar zijn werk. Hij rijdt met een hoger tempo dan normaal weg en verleent hier en daar geen voorrang. Jan vindt dat hij de belangrijkste is op de weg en daar moeten andere verkeersdeelnemers maar rekening mee houden. Tijdens de autorit denkt Jan na. Weer bekruipt hem dat gevoel van lichte schuld. Betsie is zo anders dan hij. Natuurlijk gelooft hij wel in een God, maar Betsie gaat zo op in die dingen. Haar geloof, de Bijbel, het gebed, ze zijn haar alles. En

toch kan hij ook niet vinden, dat zij hem en hun zoontje om deze dingen verwaarloost. Ze is altijd even attent, zorgzaam en geduldig. Heel anders dan hij. Zo vaak heeft Jan haar gekwetst met zijn woorden en handelingen. Maar ach, hij is toch ook vaak goed voor haar geweest?. Het is moeilijk om Betsie te doorgronden met 'dat' geloof. Jan vindt dat het geloof je maar onnuchter maakt. In de wereld, daar zijn alle mooie dingen. Voor een geloof koop je niets.

Eenmaal op kantoor aangekomen worden nog de laatste voorbereidingen getroffen voor de lezingen en het diner. Na deze voorbereidingen komen langzaam de genodigden binnen. De vergaderzaal is versierd en er zijn een heuse cuisinier en enige kelners aanwezig. Na de inspirerende lezingen, zoals Jan deze heeft ervaren, worden de kopjes koffie gauw verwisseld voor glazen champagne. De overdadigheid aan eten en drank zorgt voor een verhoogde stemming. Een kleine band begint te spelen en iedereen wordt losser, maar ook luidruchtiger. Het is één en al vrolijkheid en uitbundigheid. Een tijdje na het diner vertrekken de eerste gasten en er blijven weinig gasten over. Eén van de voornaamste klanten (deze woont alleen, want hij was kort geleden voor de derde keer gescheiden) stelt voor om nog naar de stad te gaan. Hij kent wel een aantal plekje waar nog wat valt te beleven.

Met een aantal, waaronder Jan, vertrekken ze en gaan van de ene bar naar de andere bar en ze feesten nog flink door.

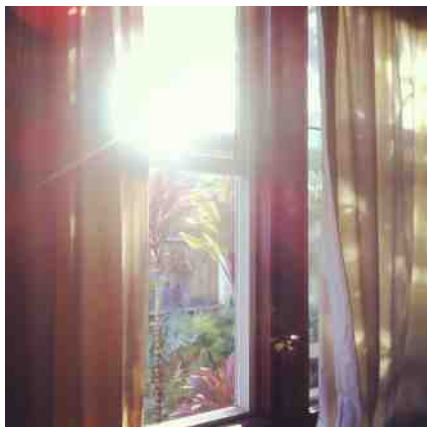

Laat op de avond komt Jan thuis. Jan kijkt op de klok en de tijd valt hem nog wel mee. Het is pas tien voor twaalf. Lichtelijk beneveld maar stilletjes loopt Jan naar de woonkamer. Het schuldgevoel bekruipt hem alweer. Betsie had toch zo gevraagd of hij op tijd wilde

zijn. Jan kan zien dat ze op hem gewacht hadden. Er lag een briefje voor hem klaar, dat er eten in de koelkast staat en Wimmie had een tekening voor Jan gemaakt. Op de tekening heeft Betsie geschreven dat Wimmie enkele malen heeft gevraagd waar papa is. Jan bedenkt zich dat hij niet eens heeft laten weten dat hij met enkele lieden de stad in is gegaan. Hij schaamt zich wel een beetje maar troost zich met de gedachte dat hij toch niet heel erg laat thuis is gekomen. Hoe had Jan de uitnodiging van één van zijn belangrijkste klanten kunnen weigeren? Zonder een gerucht te maken gaat Jan richting zijn bed. Hij kijkt nog even om het hoekje bij Wimmie en opent zachtjes de deur van zijn eigen slaapkamer. Betsie ligt rustig te slapen en Jan kruipt stilletjes onder het dekbed en valt snel in een diepe slaap.

De volgende ochtend schrikt Jan wak-

ker. De zon schijnt helder in de slaapkamer, maar wat bonst zijn hoofd. Op eens schiet hem te binnen dat het al laat moet zijn. Maar wat is het vreemd stil in huis? Normaal wekt Wimmie hem altijd met zijn kinderstemmetje maar nu voelt het alsof er iets niet in de haak is. Betsie's plaats in het bed is leeg, maar het bed is ook niet opgemaakt. "Betsie!!!" roept Jan, helaas, hij krijgt geen reactie. Jan loopt naar de kamer van Wimmie maar die ligt ook niet meer in zijn bedje. Heel vreemd allemaal, waarom is Wimmies

bedje niet opgemaakt? Waarom hangen zijn kleertjes er nog en staan zijn pantoffeltjes naast het bed? Er is niemand meer in huis terwijl alles exact hetzelfde is als op het moment dat Jan naar bed ging. Een vreemde angst overvalt Jan en hij vraagt zich af wat hij moet doen om beiden te vinden? Zou Betsie hem dan toch hebben verlaten? Het is allemaal zo raadselachtig, moet Jan de politie soms waarschuwen? Jan luistert even naar de radio en de verslaggever meldt: "Uit alle delen van het land zijn vanmorgen verdwijningen van personen gerapporteerd. Het gaat om personen van verschillende leeftijden, zelfs zuigelingen. Ook uit het buitenland komen berichten dat er mysterieuze verdwijningen hebben plaatsgevonden. Nog steeds komen er nieuwe meldingen binnen. De politie tast volledig in het duister.

Jan gaat de straat op en er heerst een paniekstemming. De meest merkwaardige verhalen worden verteld. Auto's die leeg aan de kant van de weg staan. Taxichauffeurs wilden passagiers afzetten en bemerkten ineens dat ze een lege auto hadden. Mensen die in het vliegtuig zaten zijn ineens niet meer in het vliegtuig. Er gaan geruchten dat ze met spoken van doen hebben. Soms zijn hele gezinnen verdwenen en soms delen van het gezin. Later op de dag volgt het nieuws dat deze geheimzinnige verdwijningen over de hele wereld hebben plaats gevonden. Sommigen beweren blinkende gedaanten omhoog de lucht in te hebben zien gaan te hebben zien opvaren. Al snel blijkt dat alleen christenen, de 'wat overdreven Christusbelijders', op deze wijze verdwenen te zijn. Met normale, eerbare gelovigen is niets voorgevallen. Predikanten weerleggen al snel deze stelling, want een opname van Zijn Bruidsgemeente is alleen iets dat vroegere profeten gezegd hebben. Men moet maar kalm blijven, zo'n vaart zal het wel niet lopen. Een ander bericht meldt, dat op alle kerkhoven,

als door een aardbeving, gescheurde en geopende graven zijn aangetroffen. Na dit nieuwsbericht te hebben vernomen flitsen door Jans hoofd direct een heleboel herinneringen, woorden van Betsie, woorden die hij gisteren nog bij het ontbijt gehoord had. Jan rent naar het nachtkastje van Betsie om haar

dagboekje te pakken. Hij slaat de bladzijde open bij de bladwijzer en daar staat het: "Want de Heere Zelf zal met een geroep, met de stem des archangels, en met de bazuin Gods nederdalen van den hemel; en die in Christus gestorven zijn, zullen eerst opstaan; Daarna wij, die levend overgebleven zijn, zullen te zamen met hen opgenomen worden in de wolken, den Heere tegemoet, in de lucht; en alzo zullen wij altijd met den Heere wezen....."

Jan kan niet meer verder lezen. Hij zakt in een stoel neer met zijn hoofd in de handen en huilt. Hij weet het nu zeker. Christus is gekomen als een dief in de nacht..... Betsie en Wimmie zijn nu bij Hem, Wiens verschijning zij hadden liefgehad.....En hij? Radeloos en met trillende handen huilt Jan verder.

Welke conclusie kunnen jullie uit het bovenstaande verhaal trekken? Mail dit naar redactie@jongerenbazuin.nl, dan zal ik dit verwerken in een volgend stuk.

Jeroen van de Pavert

Deze tijd – Wat verdrukking mogelijk maakt

Begin jaren 80 van de vorige eeuw was ik, door een transport van kleding naar een kindertehuis, een weekje bij mensen thuis in Poznan, Polen, achter het IJzeren Gordijn.

'Bij ons' kon je van alles kopen en kon je je tijd naast je school of je werk be-

hoorlijk vrij invullen. In het algemeen was je, als je werkte, in vaste dienst en je had daarmee een basis voor zicht op je toekomst, een pensioen; het ziekenfonds voor ziekte en zo; er wordt wel gezegd dat we toen 'van de wieg tot het graf verzorgd werden'. Hoe je je vrije tijd invulde was je eigen keuze; qua bestaan had je, op werkloosheid na, behoorlijk wat zekerheden.

In Polen had je ook zekerheden. Je had gegarandeerd (= verplicht) werk, al was dat niet altijd het werk dat je zelf zou kiezen. Je had dus een klein inkomen maar veel te kopen had je niet. Voor een auto stond je zomaar 8 jaar op de wachtlijst, en om die te kopen legde de hele familie spaargeld bij elkaar. De telefoon werd vrij algemeen afgeluisterd. Het was altijd een verrassing of er ergens iets te koop was en zo ja wat dat dan was. Bijna iedere dag moesten leden van het gezin na hun werk naar allerlei uithoeken van de stad; hier had je wat aardappelen, daar was ineens ui en het gerucht ging dat weer ergens anders er misschien wat vlees of tomaten waren. Overal stond je in de rij op je beurt te wachten, wat in een warenhuis zelfs per afdeling was. Bij iedere afdeling stonden 3 mandjes en meer mensen mochten niet tegelijk op de afdeling zijn; bij het hekje van de afdeling had ook iemand een baan: die liet alleen iemand met het mandje van die afdeling (!) door. In die wereld hadden de mensen aan de top en hun vazallen (mensen die zich

aan hen verbonden hadden) echte macht. Wat zij wilden en besloten gebeurde. Bemoeiallen waren ongewenst, daar waren ze bang voor. Hun tactiek leek er op de mensen doorlopend bezig te laten zijn met overleven, zodat ze geen tijd hadden om over veranderingen na te denken en in opstand te komen of zo. Dat mislukte uiteindelijk, maar daar gaat dit stukje niet over.

Het bovenstaande is een voorbeeld van 'wat verdrukking mogelijk maakt'. Lijkt de verdrukking, waar vele broeders en zusters in het doopverbond in de wereld al mee te maken hebben, hierop? In een bepaald opzicht wel. Verdrukking lukt namelijk als "iedereen" meedoet. Of ze meedoen uit angst of een geloof of uit overtuiging maakt niet uit. Ook is het belangrijk dat de verdrukten als 'raar' of 'ongewenst', 'onnuttig' of 'gevaarlijk' worden gezien. Beeldvorming is belangrijk. Het helpt ook als de inrichting van de maatschappij zodanig is dat mensen goed bezig worden gehouden en dat 'wat normaal is' toevallig niet aansluit op wat de verdrukten normaal vinden.

In hoeverre zijn mensen alert op ont-

wikkelingen die groepen mensen apart zetten? Gebeurt dat om ons heen?

Ja hè?

In de 2e wereldoorlog konden praktisch alle Joden uit Denemarken naar Zweden worden geëvacueerd omdat de Denen als volk weigerden onderscheid te maken tussen verschillende soorten burgers. Je kan zeggen dat je voor verdrukking een schijn van een juridische, wettelijke basis nodig hebt en de medewerking van een deel van de samenleving. De Deense koning, een autoriteit, en zijn volk pleegden geweldloos verzet (hoewel er ook wat Denen waren die gewelddadiger optraden).

Je zag dus een verbondenheid van het volk met elkaar. Verbondenheid met elkaar, betrokkenheid bij elkaar, ja, dat is wat mensen zoeken en vinden in ver-

enigingen, met familie en vrienden, in je werk of school, in je geloof, als volk enz.

Het wordt wel duidelijker 'wat verdrukking mogelijk maakt', nietwaar?

Wat zijn een paar zaken die ons op kunnen vallen:

Mensen moeten liefst geen zekerheden meer hebben. Vast werk, zekerheid van werk, nee, dat vinden "we" niet van deze tijd. Je hoort al dat robots het grootste deel van het werk gaan doen. Interessant. Waar vul je straks je tijd mee? Waar betaal je dat dan van? Bedrijven hoeven weinig belasting te betalen (20-25%) terwijl een mens begint met 36,55% wat oploopt tot 52%.

"We" vinden ook dat mensen een leven lang moeten leren om geschikt voor een werkgever te blijven. Dus als je geen baan kunt vinden is dat over een tijdje gewoon 'je eigen schuld'? Tja, wie zijn billen brandt moet op de blaren zitten, dus waarom moet de overheid jou en je gezinnetje helpen?

"We" vinden dat je inzet moet tonen voor je werk. Dus als 'de zondag is een gewone werkdag' geldt en je ook als het nodig is 's avonds op moet dra-ven, kan je niet eens komen werken als je niet op zondag wilt werken. Tja, wat moet de maatschappij met deze ongemotiveerde mensen?

En er zijn nog steeds bedrijven die massaal mensen ontslaan, zonder enig gevoel voor de gevolgen voor de ontslagen mensen, hun gezinnen, hun leven. Werk wordt bv. verplaatst naar andere landen en de gestegen winsten zijn door bonussen en megasalarissen prettig voor de mensen aan de top en hun vazallen. Hier komt ook het gesjoemel en 'recht maken wat krom is' naar voren.

Het valt op dat verbondenheid als samenbindende kracht van een volk on-

gewenst lijkt. Dat klopt, het is een teken van de tijd (Dan. 2:41-43; 2 Tim. 3:1-5)

Een laatste opmerking over het geloof in dit verband.

Sommige mensen en politieke partijen etaleren een fundamentalistische afkeer van geloof. Geloof moet eigenlijk helemaal 'uit de publieke ruimte worden verbannen'. Geloof vinden zij een soort dwangbuis die mensen in onvrijheid gevangen houdt. Dat geloven zij.

Hun eigen fundamentalistische geloof krijgt daardoor natuurlijk wel alle ruimte om in de publieke ruimte zichtbaar te zijn. En dat moet ook, want wat zij geloven is in vrijheid bepaald, is normaal en goed en moet aanbeden worden. In dat mooie zelf verzonnen tuintje zijn uiteindelijk alle christelijke en andere gelovigen die aan hun inzettingen vasthouden 'raar' en 'ongewens', 'onnuttig' en 'gevaarlijk'; een soort onkruid eigenlijk dat ook zaken zegt die "we niet meer willen horen" en zaken

doen die "we niet goed, niet normaal, discriminerend" vinden. En zo wordt onder het mom van vrijheid ook het christelijke geloof naar 'de leer der apostelen' verboden.

En dan komt de Heere Jezus Zijn bruid halen.

Maran-Atha. Jezus komt!

Kom, Heere Jezus!

M. Keijsper

"Neem het kruis op, en volg Mij" (Markus 10 vers 21b)

Wij zijn wederom in de Lijdens-tijd aanbeland en Hij zegt, tot u en tot mij: "Neem het kruis op, en volg Mij". Wat wil ons dit toch zeggen? Wat doet het met ons, met jou en mij?

Wij doen toch immers gewoon onze dagelijkse dingen, naar school gaan,

werken, misschien het uitoefenen van een hobby, we hebben verkering of zijn zelfs al verloofd.....en toch zegt Hij "neem het kruis op, en volg Mij".

Natuurlijk kennen wij de geschiedenis in de Bijbel aangaande het lijden en strijden van onze Heer en Heiland. Dat Hij voor ons allemaal de weg is gegaan van de rechterstoel, in de plaats genaamd Lithostrotos, hetwelk in het Hebreeuws is Gabbatha, waar Pilatus was gezeten, naar Golgotha. Hij Die onschuldig werd veroordeeld tot de dood aan het kruis, Hij Die Zijn kruis opnam en de kruisweg liep.

Hij werd door Zijn Vader naar de aarde gezonden om, als zijnde 'het Vleesgeworden Woord', het werk te werken dat Zijn Vader Hem op de schouders had gelegd. Hij Die wist dat de weg zeer moeilijk en zwaar zou worden. Hij was tot het Zijne gekomen, en de Zijnen hebben Hem niet aangenomen. Hij zou worden geloofd en geprezen, maar ook verguisd en gesla-

gen. De ene dag zong men Hem het 'Hosanna den Zone Davids! Gezegend is Hij, Die komt in den Naam des Heeren! Hosanna in de hoogste hemelen!' toe, en de andere keer schreeuwden zij: "Kruis Hem, kruis Hem".

Hij wil ons allemaal leren om Hem van harte lief te hebben, om Zijn geboden te bewaren en ook te doen hetgeen Hij van ons vraagt. Als ons alles eenvoudig en gemakkelijk afdraait in ons dagelijkse leven is dat niet zo moeilijk, maar wanneer er tegenslagen komen, wanneer wij overmand worden door pijn of verdriet, vraag Hij van jou en mij: "neem het kruis op, en volg Mij".

Christen zijn wil eigenlijk zeggen dat wij, jong en oud, groot of klein, kruisdragers zijn. Wij moeten leren om ons geheel en al aan Hem over te geven. Dat is vaak het moeilijkste in ons leven. Ons lot, ons leven in de handen

van een ander leggen en erop vertrouwen dat die ander alles goed zal maken. Denken wij maar eens aan een huwelijk, beide personen, man en vrouw, leggen hun leven en liefde geheel in de handen van een ander en zij hopen, vertrouwen en verwachten dat alles goed zal gaan in hun verdere leven.

Ook wij, jij en ik, zullen dus die stap moeten (leren) maken. Wij zullen onze hoop en verwachting helemaal op

Christus Jezus moeten stellen, wij willen van harte proberen om Zijn voetstapen na te volgen, over hoogten en door diepten heen. Wij zullen ook moeten leren bidden voor onze vijanden, gelijk de Heer Zelf ook eenmaal deed: "Vader, vergeef het hun; want zij weten niet, wat zij doen." Wij zullen

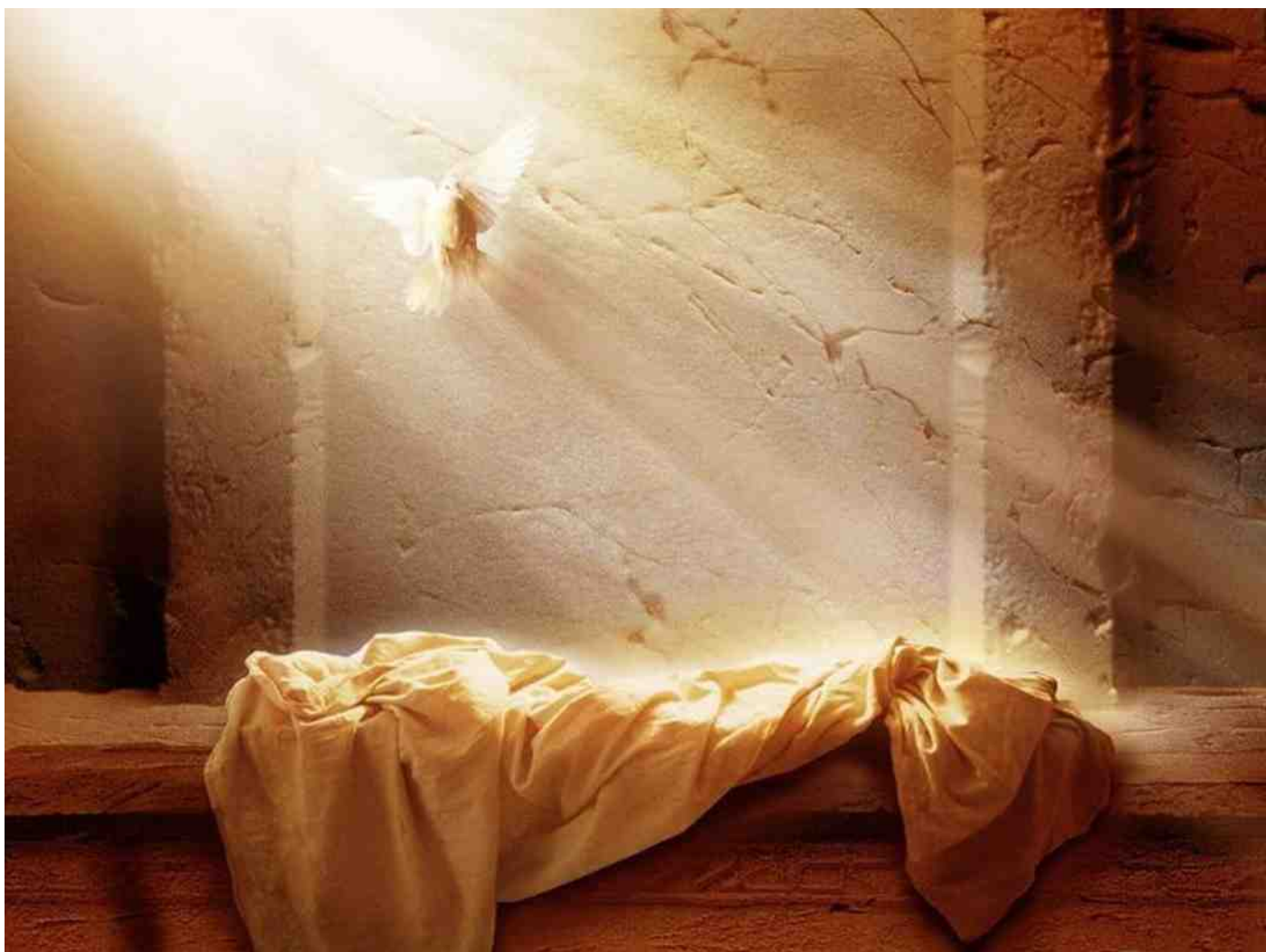

Hem boven alles lief moeten hebben en onze naasten als onszelve.

Wanneer het ons allemaal wel eens te veel wordt, wanneer wij zoveel pijn moeten voelen, gelijk Hij ook eenmaal voelde, zullen wij vast wel eens vragen, gelijk de Heer ook eenmaal aan Zijn Vader, vroeg "Mijn Vader, indien het mogelijk is, laat dezen drinkbeker van Mij voorbijgaan!" Laten wij dan ons lot in Zijn handen leggen en onze bede besluiten met "doch niet, gelijk Ik wil, maar gelijk Gij wilt."

Laat ons met elkaar plaatsnemen aan de voet van dat akelig vloekhout van Golgotha, opzien naar Hem die het al voor jou en voor mij heeft volbracht, ook ons kruis opnemen en Hem volgen. Dat onze hoop en verwachting mag zijn dat de dag spoedig zal aanbreken waarop Hij zal wederkomen in heerlijkheid om Zijn bruid, Zijn Sulammith te halen, zodat wij voor eeuwig en voor altijd bij Hem mogen zijn. Ik wens jullie allemaal een zeer gezegend Paasfeest.

herder R. Blumink

Bundel 25

Paaslied

- 1
Juicht! De Heer is opgestaan,
heerlijk uit Zijn graf gegaan.
Juicht Hem toe. Die overwon,
Hem, Die 't graf niet houden kon!
- 2
Juda, juich! Uw Koning leeft!
Hij, Die u het leven geeft,
Hij, de Leeuw uit Juda's stam,
Die de dood zijn prooi ontnam.
- 3
Hij, Die 't leven voor u gaf,
rijst nu heerlijk uit het graf,
heeft verslagen dood en hel.
Juicht Hem toe, d' Immanuël!
- 4
Juda, juich! Eens leeft ook gij
eeuwig heerlijk, eeuwig vrij.
Looft gij dan die Levensvorst,
Die uw zonden heeft getorst.

- 5
Die voor u voldeed aan 't kruis,
gaf u plaats in 't Vaderhuis;
Hij verwierf u 't heerlijkst lot;
Hij verzoende u met God.

- 6
Hij, Die stierf op Golgotha,
schonk der wereld Zijn genâ.
Hij verwon des satans macht.
Hem zij d' ere toegebracht!

- 7
Dankt uw God voor Zijn genâ!
Looft uw God, Halleluja!
Looft uw Koning en uw Heer!
Halleluja! Hem zij d' eer!

Gezegende Paasdagen!

Een volgende keer in de Jongerenbazuin:

- Nieuwe uitgave
- Deze tijd
- Een spreuk
- Een artikel van jou? Mail het ons voor 3 mei 2016

Colofon

Redactie:
herder R. Blumink
Arijé Rijnders
Jeroen v.d. Pavert
Emile Doppenberg
Annabelle Doppenberg
Michel Keijsper
Maurice Thesselaar

Contact:
www.jongerenbazuin.nl
redactie@jongerenbazuin.nl

Uitgever:
Editoo